

2. Naturgaspriserne i hele verden er også begyndt at stige. (Markeds) værdien af gas i Fællesskabet er baseret på de udgifter, som forbrugerne ville få, hvis de skulle bruge et andet brændstof (princippet om substituerbarhed). Denne relation afspejles i de fleste af de leveringsaftaler, der indgås mellem den europæiske gasindustri og producenterne. Gaspriserne fastsættes derfor i de fleste tilfælde på basis af olieproduktpriser, der på verdensmarkedet udtrykkes i dollars. Dette betyder, at dollarens værdi også er en faktor i den pris, som forbrugeren i sidste ende betaler for hver kubikmeter. Som følge heraf presser stigende oliepriser også gaspriserne i vejret. Den beregningsformel for gaspriser, der anvendes i den europæiske gasindustri, tager højde for den gennemsnitlige oliepris i de foregående to kvartaler, hvilket forklarer, at gaspriserne justeres med cirka et halvt års forsinkelse (se tabel nr. 2, der sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat), men også gør stigningen mindre udtalt end olieprisernes stigning. Det bør imidlertid bemærkes, at gaspriserne i forbindelse med liberaliseringen af gasmarkedet — på grund af øget forsyningskonkurrence på markedet — muligvis påvirkes i mindre grad af oliepriserne.

Stigende verdensmarkedspriser på gas er begyndt at vise sig som højere priser for de endelige gasbrugere i Fællesskabet. I juli og august 2000 var forbrugerpriserne på gas næsten 11 % højere end et år tidligere, efter en støt stigning der startede i midten af 1999 (se tabel nr. 3, der sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat). Denne inflationsrate for gas er dog væsentligt lavere end for jordolie.

(2001/C 113 E/241)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2974/00

af Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) til Kommissionen

(13. september 2000)

Om: Kommissionens kriterier for fordeling af fiskerimuligheder i farvandet ved Svalbard

I Kommissionens svar af 20. juli 2000 på min forespørgsel E-2196/00 ⁽¹⁾ meddelte den, at der i forbindelse med tildelingen af rejefiskerimuligheder i farvandet ved Svalbard den 30. juni 2000 var indgået en aftale mellem de involverede medlemsstater vedrørende en fiskeplan for indeværende år, hvilket forespørgeren allerede vidste og ikke vil undlade at glæde sig over. Til trods herfor og i betragtning af dens oprindelige forslag til medlemsstaterne — som ganske vist ikke blev til noget formelt forslag til Rådet — som senere ændredes af disse, hersker der fortsat tvivl om, hvilke kriterier Kommissionen anvender ved fordelingen af disse fiskerimuligheder. Kan Kommissionen på den baggrund og i betragtning af, at nævnte aftale udelukkende er indgået for indeværende år, oplyse:

Hvilke kriterier den anvender i forbindelse med sine forslag om referencerperioder og specielt har anvendt i det her nævnte tilfælde?

Om den fortsat mener, som den har slået til lyd for i flere internationale fora, nemlig at aktiviteter inden for ét år ikke kan anvendes som noget traditionelt maksimum?

Hvorledes den agter at udforme sit forslag vedrørende 2001, på grundlag af hvilken referenceperiode den agter at forelægge sit forslag, og med hvilken begrundelse?

⁽¹⁾ EFT C 89 E af 20.3.2001.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(6. oktober 2000)

Kommissionen er ansvarlig for at foreslå referenceperioder på et ad hoc-grundlag alt efter de omstændigheder, der gør sig gældende for de forskellige former for fiskeri. Dette gælder også for EF-fiskerifartøjers fiskeri efter rejer i farvandet ved Svalbard.

I den forbindelse er muligheden for som reference at fastsætte en eller anden form for maksimum inden for en årrække som foreslået af Kommissionen for hver medlemsstat ikke udelukket. Den fremgangsmåde blev faktisk fulgt ved fastsættelsen af fordelingsnøgler i 1998 for forskellige fiskebestande i Nordsøen.

Kommissionen har endnu ikke afgjort, om det er nødvendigt med et forslag for 2001. Der er indledt drøftelser med de berørte medlemsstater. Det er muligt, at der kan findes endnu en løsning, uden at det er nødvendigt at fastsætte retsforskrifter.

(2001/C 113 E/242)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2979/00
af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen

(20. september 2000)

Om: Adgang til information

Efter indgåelse af aftalen mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet i juli, vil de begrundede udtalelser, som Kommissionen har sendt til medlemsstaterne, nu blive stillet til rådighed enten for medlemmerne af Parlamentet eller for den brede offentlighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(31. oktober 2000)

Den rammeaftale, der er indgået mellem Kommissionen og Parlamentet, har til formål at regulere forholdet mellem de to institutioner. I rammeaftalens bilag III er der fastsat nærmere regler for, hvorledes Kommissionens fortrolige oplysninger skal forelægges Parlamentet, og hvorledes oplysningerne skal behandles, når Parlamentet udøver sine kontrolbeføjelser.

Oplysninger om traktatbrudssager er dog udtrykkeligt blevet udelukket fra dette bilag, i det omfang Kommissionen endnu ikke har vedtaget en endelig beslutning herom på det tidspunkt, hvor Parlamentet anmoder om oplysningerne.

I medfør af denne bestemmelse kan Kommissionen således først forelægge Parlamentet de begrundede udtalelser, efter at den har truffet en endelig beslutning i overensstemmelse med de almindelige regler, der er fastsat i bilag III til rammeaftalen, under hensyntagen til dels borgernes grundlæggende rettigheder, herunder retten til kontradiktion og retten til privatlivets fred, reglerne for retssager og disciplinærsager og tavshedspligten, dels EU's interesser, bl.a. hvad angår offentlig sikkerhed, internationale relationer, valuta-stabilitet og finansielle interesser.

Den brede offentligheds adgang til de begrundede udtalelser er ikke et spørgsmål, der er omfattet af rammeaftalen, som alene tager sigte på at regulere forholdet mellem Parlamentet og Kommissionen.

(2001/C 113 E/243)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2982/00
af Raffaele Costa (PPE-DE), Antonio Tajani (PPE-DE),
Jas Gawronski (PPE-DE), Gianfranco Fini (UEN), Umberto Bossi (TDI),
Pier Casini (PPE-DE), Rocco Buttiglione (PPE-DE)
og Francesco Turchi (UEN) til Rådet

(25. september 2000)

Om: Euroens faldende værdi

De seneste ugers og navnlig de seneste timers nyheder om euroens værdi i forhold til dollaren og andre valutaer har givet og giver stadig anledning til stor foruroligelse i Europa-Parlamentet.